

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1154/2015
28.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене С.П., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене С.П., адвоката С.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1726/13 од 13.07.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1080/15 од 23.10.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 28.01.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене С.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1726/13 од 13.07.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1080/15 од 23.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1726/13 од 13.07.2015. године, окривљена С.П., оглашена је кривом због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика па јој је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у року од три године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом окривљеној је изречена и новчана казна у одређеном износу од 100.000,00 динара, коју је окривљена дужна да плати у року од два месеца од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, јер ће у супротном иста бити замењена казном затвора, рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара за један дан затвора. На основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљена је ослобођена дужности плаћања трошкова кривичног поступка, јер би плаћањем истих била угрожена њена егзистенција као и лица која је она дужна да издржава.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1080/15 од 23.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене С.П., а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене С.П., адвокат С.Б. због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће захтев усвојити, тако што ће укинути побијане пресуде и предмет вратити на поновно суђење или да преиначи другостепену пресуду и окривљену ослободи од оптужбе да је извршила кривично дело пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљене, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је неоснован.

Бранилац окривљене С.П. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном правноснажном пресудом повређено правило *ne bis in idem* из члана 4. ЗКП, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, налазећи да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари. У вези са тим бранилац окривљене у захтеву указује да је окривљена С.П., правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4408/12 од 15.05.2014. године, правноснажно ослобођена од оптужбе да је извршила продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, које кривично дело по свом опису у целости одговара кривичном делу пореска утаја из члана 229. КЗ, за које је оглашена кривом побијаном правноснажном пресудом, истичући да је у питању исти животни догађај са истоветним чињеничним описом који се догодио у периоду извршења наведеног продуженог кривичног дела. Следствено изнетом, према наводима захтева, произилази да се у оба случаја из правноснажних пресуда ради о истоврсној радњи вршеној у временском континуитету са јединственим умишљајем, истоветности оштећене Републике Србије, и коришћењем исте ситуације што су све елементи за постојање продуженог кривичног дела из члана 61. КЗ. Поред тога, бранилац у захтеву наглашава да пресуђено продужено кривично дело не представља само пресуђену ствар у погледу кривичноправне радње која се касније открије, а која треба да уђе у његов састав, већ и у погледу оне радње окривљене за коју се у време доношења правноснажно ослобађајуће пресуде знало, с обзиром да је поступак против окривљене код Основног суда у Новом Саду у предмету К 1726/13 трајао у време вођења поступка код Вишег суда у Новом Саду у предмету К 572/10, а који је окончан доношењем правноснажне ослобађајуће пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4408/12 од 15.05.2014. године.

Изнете наводе захтева браниоца окривљене С.П., Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога.

Имајући у виду да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене поднет због повреде Закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, која је неосновано истицана и у поступку по жалби, Врховни касациони суд прихвата разлоге које је дао Апелациони суд у Новом Саду на страни 2, ст.3. и 4., стр.3, и стр.4. своје пресуде и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на исте упућује. Поред тога Врховни касациони суд налази да је чињенични опис продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које је окривљена ослобођена од оптужбе правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду, Кж1 4408/12 од 15.05.2014. године, потпуно различит од чињеничног описа радње кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљена оглашена кривом побијаном правноснажном пресудом. Осим што временски период извршења ових кривичних дела није исти, чињенични опис радње продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, наведен у изреци цитиране правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду, уопште не обухвата непријављивање законито стеченог прихода оствареног прометом непокретности – станова на локацији у Н.С., у улици ... која радња представља законско обележје кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљена оглашена кривом побијаном правноснажном пресудом, већ се тај чињенични опис односи на потпуно други животни догађај у вези са: закључењем уговора о размени и купопродаји некретнина са више оштећених лица на сасвим другим локацијама у Н.С. у улици ... и улици ..., необрачунавањем пореза на додату вредност на износ наплаћених купопродајних цена по основу аванских уплата мимо рачуна СЗТР окривљене и неизвршењем уговорних обавеза од стране окривљене да купцима преда у посед изграђене некретнине, што су радње извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које је окривљена ослобођена од оптужбе цитираном правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду.

Стога се, насупрот наводима захтева браниоца окривљене, у конкретном случају не ради о пресуђеној ствари и следствено томе правноснажном пресудом на штету окривљене није повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, па је захтев браниоца окривљене оцењен као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**